

3837029 PHPH/M : สาขาวิชาเอก : พยาบาลสาธารณสุข ; วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร)

คำสำคัญ : การให้คุณค่าต่อผู้ปกครอง / นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วลัยพร เต็มประยูร : ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรสาคร (THE RELATION BETWEEN SELECTED FACTORS AND APPRECIATION OF GUARDIANS BY STUDENTS IN SENIOR SECONDARY SCHOOLS UNDER MINISTRY OF EDUCATION , SAMUTHSAKORN PROVINCE.)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : จารุวรรณ เหมะธรร, M.P.H., รุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว, Ph.D., วิไล กุศลวิศิษฏ์กุล, วท.ม.(ชีวสถิติ) 144 หน้า ISBN 974-662-565-9

การให้คุณค่าต่อผู้ปกครองของนักเรียนวัยรุ่น นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในระดับครอบครัว ซึ่งจะทำให้สมาชิกในครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมในการให้คุณค่าต่อผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครองของนักเรียน และศึกษาปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการทำนายพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครอง โดยใช้ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมเป็นตัวทำนาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 351 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างมีระบบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 2-22 ธันวาคม พ.ศ. 2541 โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเอง สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความสัมพันธ์ใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และไคสแคว์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 68.4 ปัจจัยนำ ได้แก่ การรับรู้ของนักเรียนในการให้คุณค่าต่อผู้ปกครอง , เจตคติของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และประสบการณ์และการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนได้รับ และสัมพันธ์ภาพในครอบครัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ปัจจัยเสริม ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง, การสนับสนุนจากครูอาจารย์ , และการสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และ ปัจจัยที่สามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครองของนักเรียนคือ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้ของนักเรียนในการให้คุณค่าต่อผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยสามารถทำนายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 43.9

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า เพื่อให้ระดับพฤติกรรมการให้คุณค่าต่อผู้ปกครองมีระดับสูงขึ้น ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว ให้ความรู้ เกี่ยวกับค่านิยม บทบาทของนักเรียนในการให้คุณค่าต่อผู้ปกครอง เสริมสร้างจิตสำนึกของผู้ปกครอง ในเรื่องของการเคารพต่อบุพการี ผู้ใหญ่ โดยผ่านกิจกรรมทางประเพณี วัฒนธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนวัยรุ่นต่อไป